

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

31. oktober 2018

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 2 (Alm. del) af 3. oktober 2018

Spørgsmål

Vil ministeren oplyse den forventede udvikling i antallet af fuldtidsansatte i den offentlige sektor frem mod 2025, hvis den offentlige forbrugsvækst følger den årlige basis realvækst fra det opdaterede grundforløb, samtidig med at der er en årlig realvækst i offentlig timebeskæftigelse og varekøb?

Svar

Udgangspunktet for regeringens udgiftspolitik er en basisrealvækst i det offentlige forbrug på 0,3 pct. årligt. Hertil kan komme udgifter muliggjort af reformer samt øgede udgifter til danskernes sikkerhed. Regeringen har ikke opstillet en særskilt sigtelinje for udviklingen i den offentlige beskæftigelse.

I *Opdateret 2025-forløb: Grundlag for udgiftslofter 2022*, august 2018, forudsættes realvæksten i det offentlige forbrug (ekskl. afskrivninger) i gennemsnit at udgøre ca. 0,4 pct. årligt fra 2018 til 2025. Det svarer til regeringens målsætning om en basisrealvækst tillagt den del af forsvarsloftet, som er kategoriseret som værende offentligt forbrug.

Hvis det forudsættes, at den offentlige beskæftigelse målt i timer og det offentlige varekøb vokser med en ens realvækst svarende til realvæksten i det offentlige forbrug (ekskl. afskrivninger) i grundforløbet, vil det give anledning til en beregningsteknisk stigning i den offentlige beskæftigelse på ca. 18.000 fuldtidsbeskæftigede¹ fra 2018 til 2025, *jf. tabel 1*.

I forløbet for den offentlige beskæftigelse, som fremgår af tabel 1, er der tale om en beregningsteknisk, illustrativ opgørelse, og den afspejler således ikke politiske beslutninger om lønsumskvoten eller sammensætningen af det offentlige forbrug i de kommende år. Det bemærkes, at der i Finansministeriets mellemlistede fremskrivninger normalvis beregningsteknisk forudsættes en konstant lønsumskvotet i det offentlige forbrug, *jf. Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 441 (Alm. del) af 10. juli 2017*.

¹ Det forudsættes, at en fuldtidsbeskæftiget arbejder 222 dage · 7,4 timer = 1642,8 timer årligt.

Tabel 1**Ændring i offentlige fuldtidsbeskæftigelse, 2018-2025**

	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Ændring, 2018-2025
1.000 fuldtidsbeskæftigede								
Forløb med ens realvækst i offentlig timebeskæftigelse og varekøb	3	3	3	2	4	2	2	18

Anm.: En fuldtidsbeskæftiget forudsættes at arbejde 222 dage · 7,4 timer = 1642,8 timer årligt. Det forudsættes, at den offentlige beskæftigelse målt i timer og det offentlige varekøb vokser med en ens realvækst svarende til realvæksten i det offentlige forbrug (ekskl. afskrivninger) i grundforløbet, der gennemsnitligt udgør ca. 0,4 pct. om året fra 2018 til 2025. Til sammenligning er den gennemsnitlige årlige realvækst i den offentlige timebeskæftigelse og det offentlige varekøb på hhv. ca. -0,2 pct. og ca. 1,1 pct. i grundforløbet, hvor realvæksten i det offentlige forbrug (ekskl. afskrivninger) ligeledes udgør gennemsnitligt ca. 0,4 pct. årligt.

Kilde: Opdateret 2025-forløb: Grundlag for udgiftslofter 2022 (august 2018) og egne beregninger.

I forhold til den offentlige forbrugsvækst i grundforløbet, skal det yderligere bemærkes, at der udover den gennemsnitlige årlige realvækst på 0,4 pct. i det offentlige forbrug (ekskl. afskrivninger) frem mod 2025 er afsat en reserve til øvrige prioriteringer. Hvis reserven udmøntes til tiltag, der ligger inden for det offentlige forbrug, vil det kunne give anledning til en højere offentlig beskæftigelse. Forudsættes det, at hele reserven udmøntes til offentligt forbrug, vil den gennemsnitlige realvækst i det offentlige forbrug (ekskl. afskrivninger) udgøre ca. 0,8 pct. om året frem mod 2025. Under forudsætning om en ens realvækst i den offentlige beskæftigelse målt i timer og det offentlige varekøb svarende til gennemsnitligt 0,8 pct. om året frem mod 2025 vil det kunne give anledning til en beregningsteknisk stigning i den offentlige fuldtidsbeskæftigelse på ca. 37.000 fra 2018 til 2025.

Det bemærkes, at der ikke er en entydig sammenhæng mellem realvæksten i det offentlige forbrug og udviklingen i den offentlige beskæftigelse. Sammenhængen mellem det offentlige forbrug og den offentlige beskæftigelse afhænger blandt andet af, hvor stor en del af det offentlige forbrug, der produceres i den offentlige sektor – og dermed af offentligt ansatte – og hvor stor en del, der købes i form af varer og tjenesteydelser fra private leverandører – og dermed produceres af privat ansatte. Derfor er antallet af offentligt ansatte ikke i sig selv et mål for omfanget eller kvaliteten af den offentlige service, men et udtryk for hvor stor en del af de offentlige ydelser, der produceres af offentligt ansatte fremfor fx privat ansatte.

Det bemærkes endvidere, at det i praksis er op til de enkelte kommunale, regionale og statslige institutioner at bestemme anvendelsen af deres budgetter på fx løn til offentligt ansatte eller køb af ydelser fra den private sektor. Hvis institutionerne under ét vælger en forskellig realvækst i købet af varer og ydelser fra den private sektor sammenlignet med den offentlige timebeskæftigelse kan det afspejle, at de løbende søger at levere bedst mulig service inden for et givet budget. Det vil svare til, at servicen forbedres sammenlignet med en ens realvækst på gennemsnitligt 0,4 pct. i timebeskæftigelsen og varekøbet som i ovenstående eksempel.

Fremskrivningen af den offentlige beskæftigelse i *Opdateret 2025-forløb: Grundlag for udgiftslofter 2022*, august 2018 er samlet set ikke udtryk for konkrete prioriteringer eller beslutninger fra centralt hold, men derimod en følge af beregningstekniske forudsætninger, når der indregnes en realvækst i det offentlige forbrug (ekskl. afskrivninger) på gennemsnitligt 0,4 pct. om året.

Regeringens konkrete udgiftsprioriteringer, herunder fordelingen af ressourcerne til det offentlige forbrug på forskellige områder, vil blive fastlagt løbende i forbindelse med de årlige finanslovsaftaler og økonomiaftalerne med kommuner og regioner.

Med venlig hilsen

Kristian Jensen
Finansminister